

Entrevista amb Leopoldo Ortiz, eurodiputat pel PP

“València ha d'obrir-se a Europa”

Eurodiputat i europeista convençut, triat com a independent, acaba d'afiliar-se al Partit Popular, i la seua *entrada oficial* ha provocat que bona part de l'opinió pública el veja com al pròxim candidat de la dreta a l'alcaldia de València.

Va nàixer a Catadau (la Ribera) fa 49 anys, acaba d'afiliar-se al Partit Popular i ja han sorgit tota mena d'especulacions al voltant del seu futur polític. Per més que ell no vulga concretar res i insistisca a manifestar que al seu escó d'eurodiputat es troba "molt a gust", més d'u voldria retenir-lo a València.

Leopoldo Ortiz assegura que no hi ha res que, de moment, faça pensar en un canvi de destinació. Fa any i mig que va ser triat eurodiputat, com a independent, per les llistes del PP i ara, tot just acabat el congrés regional, acaba d'ingressar formalment en el partit.

"Estic plenament satisfet de veure que les condicions que vaig pactar quan se'm va incloure en la llista del PP s'han respectat. Jo sempre he pensat que, en política, com en totes les coses, cal un període de prova mínim per a conèixer i donar-te a conèixer. La petició d'afiliació la presentí despús-ahir i ara hi haurà un inevitable procés burocràtic. Em considere simplement un militant de base que era càrrec públic i que ho continua sent".

Però u no pot creure's que Leopoldo haja vingut únicament a complimentar un tràmit burocràtic. "L'afiliació ha estat un fet que jo he demanat voluntàriament, de manera espontània i això em permetrà estar en més fòrums del partit".

—*Per exemple en les llistes a l'alcaldia de València o a la presidència de la Generalitat.*

Somriu i es prepara bé la resposta, amb calma.

—No hi ha res concret i vull que quede ben clar que ni jo ni el partit ens hem exigit cap cosa per la meua afiliació. Estarà a disposició del partit i seran els seus òrgans els que preparen les llistes de candidats a cada institució.

—*I ¿per què tots aquests rumors al voltant de Lepoldo Ortiz?*

—Per a mi resulta molt satisfactori. Veig

que hi ha certs sectors de la societat que opinen que estic fent coses per València i això m'estimula i m'afalaga. L'única manera que ara tinc de continuar fent-ho és el Parlament Europeu.

Europa és una constant en el discurs de Leopoldo Ortiz; el seu recorregut vital està ple de llargues temporades a l'estranger lligades gairebé sempre a la seua tasca en l'exportació de cítrics. "Jo no puc perdre la perspectiva europea, he viatjat molt, he viscut fora 12 anys i no voldria perdre aquest bagatge".

—*I estar al Parlament Europeu.*

Em talla excitat.

—És un privilegi, no em cansaré de dir-ho.

—*Malgrat la necessitat de viure entre ací i allà.*

—Sí, és cert que és molt cansat perquè no ets mai a casa ni amb els amics però és tremendament interessant.

—*¿No ens queden les institucions europees massa lluny?*

—Sí, moltes vegades et quedes despapat perquè veus que el treball que es fa a Estrasburg i a Brussel·les ací pràcticament no es coneix i en moltes ocasions es tracta de qüestions que ens afecten molt directament. A València no ens hem adonat que el 80% de les decisions de tot tipus que ens afecten es prenen a Europa.

—*I la política valenciana ¿Es pot seguir des de Brussel·les?*

—Jo em plantetge constantment l'obligació de ser allà i seguir la política d'ací. Tenir una perspectiva europea però sense perdre de vista València.

—*¿No resulten un poc ridículs alguns problemes dels valencians des de Brussel·les?*

—Home, és imprescindible que cadascú actue en el seu àmbit. Els problemes que tractem allà tenen una magnitud superior i de vegades els problemes d'ací semblen de poca importància però no cal minimitzar-los.

—*Problemes com la interminable moció de censura a l'Ajuntament de València.*

—Jo comprenc que aquest últim intent de moció de censura ha creat un cert malestar entre els ciutadans però la ciutadania ha de madurar en els seus plantejaments polítics i acceptar les regles de joc de la democràcia. Una altra cosa és l'habilitat dels polítics per presentar-la a l'opinió pública i saber si després guanyaran o perdran vots. Hi ha un risc i cal agafar-lo.

—*El centre-dreta ¿tindrà l'alcaldia de València en el 91?*

—És clar que el Partit Socialista i EU-UPV poden perdre prou fàcilment l'alcaldia de València i que el govern municipal pot estar en mans del centre-dreta però, ¿com es farà l'acord per a aconseguir la governabilitat?

—*Aleshores el PP està condemnat a entendre's amb UV.*

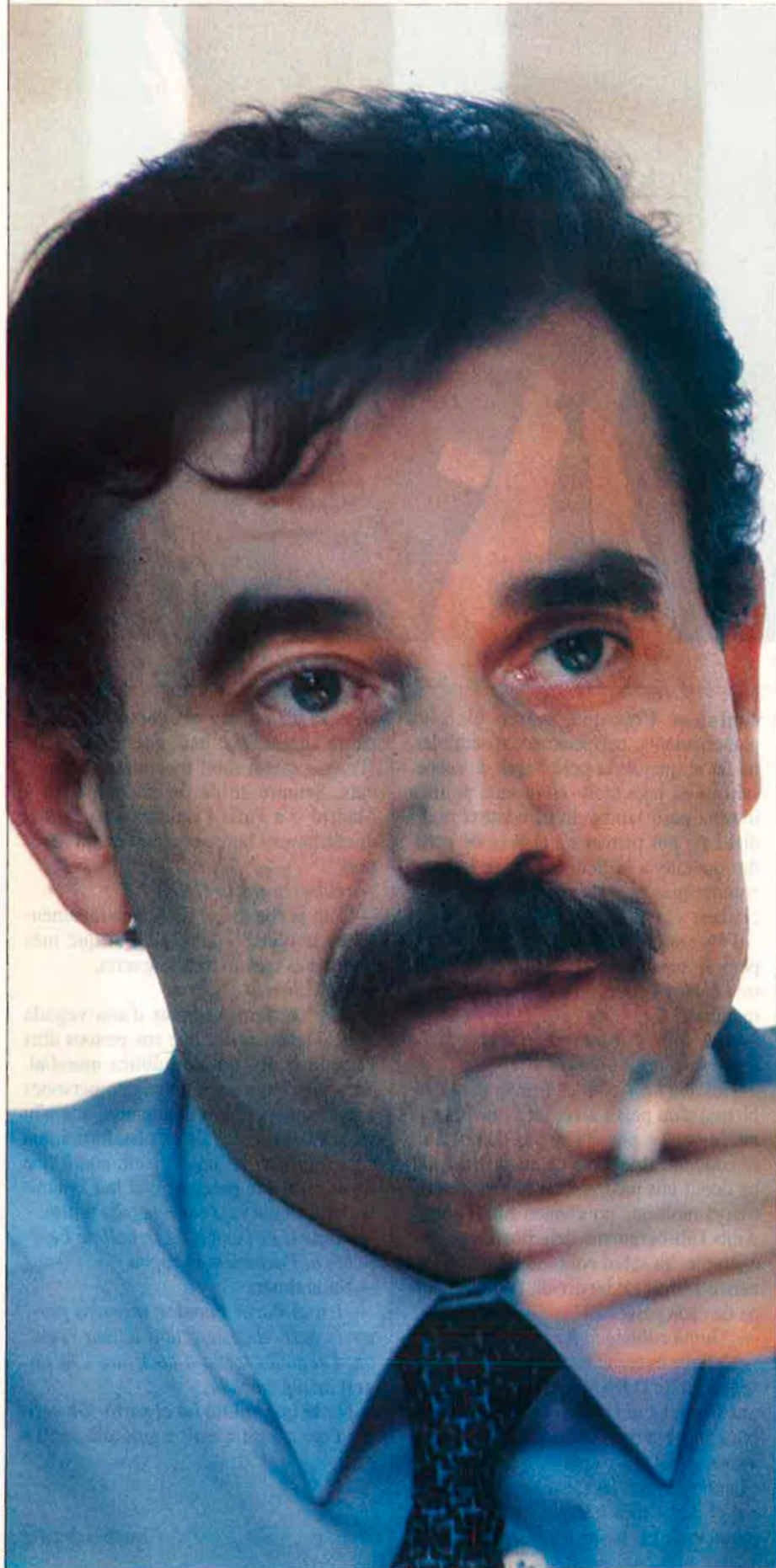
—O a l'inrevés. El públic votarà majoritàriament el centre-dreta, n'estic convençut i seria lamentable que no es poguera arribar a un acord de governabilitat. No és qüestió de dir a l'endemà de les eleccions: tenim un alcalde no socialista, sinó de pensar en una governabilitat posterior.

—*A la ciutat de València potser li caldria una perspectiva europea com la seua —torne a insistir en el seu retorn.*

—Sí, —i somriu mentre apura un cigaret—. Estic convençut que València ha d'obrir-se a Europa. Ja ho està tradicionalment, mercantilment i turísticament, però no tenim el lloc que ens mereixem.

—*Alguns debats, com el que plantejava Martín Quirós en l'últim congrés regional en demanar la denominació de "Partit Popular del Regne de València" no són precisament oberturistes i recorden antigues batalles.*

—És evident que el valencià, com tots els pobles, està encunyat per la història i n'hem d'aprendre molt i no repetir

errors. La història ens ha portat a on estem, a tenir poca identitat dins el context nacional i europeu i poc de pes polític. Cal debatre allò que realment ens fa progressar i mirar de cara al futur i no al passat. Entrar en debats sobre els símbols que, tot i ser importants, no són el més important, no ens ha de fer perdre el debat de progrés.

—*¿El debat de progrés és allò que Aznar denomina "consolidar el centre-dreta"?*

—El PP ha estat molt sensible a allò que demanava la societat. El congrés de Sevilla plantejà l'obertura i el canvi de manera clara, amb una incidència per al regionalisme que resulta d'especial interès per a la Comunitat Valenciana. I això ha estat ben acollit i els èxits del PP en són una prova.

—*¿I Aznar és la persona adequada per a dur a terme aquesta obertura?*

—El partit l'ha triat i jo considere personalment que sí ho és, però una persona no és prou mai i això Aznar ho té molt clar.

—*¿Estan, doncs, oblidats els errors tradicionals de la dreta?*

—En açò vull ser molt pragmàtic. Una vegada s'han analitzat els errors, és important fer els passos per solucionar-los i oblidar el passat. Si mires el passat quan ja has pres decisions, no actues amb contundència i eficàcia. No cal traure fantasmes vells. Cal que la societat reconega que hi ha una alternativa de govern moderna i el PP obtindrà bons resultats si fem arribar aquest missatge de manera clara i comprensible.

—*¿El PP valencià està també preparat per a donar aquesta imatge?*

—A la Comunitat Valenciana hi ha hagut discrepàncies com hi ha en tots els grups polítics. Unes han aflorat més que altres però ja portem una temporada llarga d'estabilitat que demostra una consolidació i uns canvis que ens capaciten per a governar la societat valenciana.

—*¿Què necessita València?*

—València té un pes que no està prou reconegut ni a Espanya ni a Europa. Donem una imatge molt per sota del nivell que realment tenim. La ciutat no està considerada de primera però els ciutadans sí que ho són. En la cultura, per exemple, no faig més que sentir que València és el centre més viu i més intens d'Espanya i això ho hem de projectar, sense cap tipus de complex. Hi ha moltes coses que hauríem de vendre, com la política de barris que es duia abans, que és tradicional i és la mateixa

"València no té el pes polític ni econòmic que mereix".

RAFA GIL

que funciona a Brussel·les. Això caldria revitalitzar-ho, política i autogestió de barris. Però també cal dir que moltes vegades els valencians anem a demanar millores de manera individual i guanyaríem molt si ens posàrem d'acord i ens coordinàrem.

—*El seu treball a Europa li deu haver donat moltes idees.*

—Es cert, hi ha altres societats que tenen coses bones que són utilitzables per la nostra, que podrien adaptar-se a les nostres peculiaritats. De vegades és qüestió només d'observar allò que fan altres països i no copiar, però sí traure alguna cosa positiva. A Brussel·les no pares d'aprendre, la veritat és que no ho acabes mai.

—*També és un bon lloc per a observar la política internacional.*

—Jo no sóc un expert però m'agrada molt observar el món i ara ens trobem en un període francament apassionant.

—*¿Hi haurà guerra al golf Pèrsic?*

—Hi ha diverses opcions. A mi, m'agradaria naturalment que no n'hi haguera i que el dia 15 continuara el diàleg. Les conseqüències serien incalculables.

—*Però Bush ha mobilitat tota la maquinària ofensiva americana.*

—Bush ho té molt malament per la seua iniciativa de desplaçar-hi tanta gent i per les grans dificultats que té dins el país. La seua iniciativa és ara complicada de

continuar. Crec que, segons els seus plantejaments, perfectament discutibles, ha fet el que devia però haurà de sospesar que es juga molt en la seua política interna però també en el context mundial i no pot permetre's el luxe de prendre opcions a la lleugera sense tenir en compte més que els seus interessos nacionals.

Fins ara ho ha fet gairebé sempre així però si ara intervé contra el criteri d'altres països l'error serà de transcendència mundial.

—*Aleshores, l'avantatge, el té ara Saddam Hussein.*

—Hussein ha violat les fronteres i la sobirania d'un país i això, tot i que Kuwait no destacava pel seu règim democràtic, és condemnable. Però cal reconèixer que ha donat uns passos molt hàbils i m'estranya molt que no s'hagen filtrat abans. Amb l'alliberament dels hostatges, per exemple, ha sabut confondre uns i altres països i fins i tot ha dividit l'opinió interna de cada país.

—*¿Quina solució hi ha aleshores?*

—Cal que es torne a reunir el Consell de seguretat de l'ONU. Això no significaria una capitulació i d'altra banda seria una bona manera de proporcionar una eixida airosa als EUA.

Leopoldo es relaxa, l'anàlisi internacional el deixa més tranquil que la política municipal. En pasar les festes tornarà a

Brussel·les i fins i tot durant el viatge patirà aquest "poc pes" que té València. "Perquè estem molt malament comunicats. Sempre he de fer un transbord a Madrid o a París i moltes vegades em quede hores i hores esperant en un aeroport."

—*¿Com encetaria el 91?*

—Com ja t'he dit, el problema fonamental és la qüestió del Golf i el que més importa és que no hi haja guerra.

—*I a València.*

—Ens hauríem d'adonar d'una vegada que no tenim el lloc que ens pertoca dins el context de l'opinió pública mundial. Ser conscients i permetre que persones significatives i amb inquietuds, que n'hi ha a València, des de la plataforma que siga treballen en un projecte comú que no és altre que procurar que la Comunitat Valenciana vaja cada vegada millor.

—*I aquest és l'àmbit de treball de Leopoldo al Parlament Europeu.*

—Naturalment.

—*¿I si el Partit Popular volguera portar-lo ací? —Insistesc una última vegada, Leopoldo torna a somriure i fa un gest de reprimenda.*

—No sé que voldrà fer el partit. De veritat. Però ara estic molt a gust allà, molt a gust.

Jordi Sebastià